

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Tomášem Švecem, Ph.D. v právní věci

žalobce: **P. T., nar. X**
státní příslušnost Ukrajina
trvale bytem X

zastoupen: **Mgr. Zuzanou Kratěnovou**, advokátkou,
se sídlem Bělehradská 572/63, 120 00 Praha 2

proti

žalovanému: **Ředitelství služby cizinecké policie**,
se sídlem Olšanská 2, 130 51 Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. června 2021 č. j.: CPR-46676-4/ČJ-2021-930310-V238

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, jímž bylo zčásti změněno rozhodnutí Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy, Odbor cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort ze dne 11. 11. 2019 č.j. KRPA-387969-12/ČJ-2019-000022-ZAM o správním vyhoštění žalobce

podle ust. § 119 odst. 1 písm. c) bod 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“) a o stanovení doby, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, na dobu 2 let tak, že část výroku ve znění:

„...a stanoví se doba, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie v délce 2 (dva) roky.“

„Počátek doby, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, byl stanoven v souladu s ustanovením § 118 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb. od okamžiku, kdy cizinec pozbude oprávnění k pobytu na území České republiky.“

„Současně se podle ustanovení § 118 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., stanoví doba k vycestování z území České republiky do 15 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.“

byla nahrazena zněním:

„...a stanoví se doba, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie v délce 18 měsíců.“

„Počátek doby, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, byl stanoven v souladu s ustanovením § 118 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb. od okamžiku, kdy uplyne stanovená doba k vycestování.“

„Současně se podle ustanovení § 118 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., stanoví doba k vycestování z území členských států Evropské unie do 15 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.“

Ve zbylé části bylo rozhodnutí nalézacího správního orgánu napadeným rozhodnutím potvrzeno.

II. Žaloba a její podstatný obsah

2. Žalobce ve své žalobě namítá, že správní orgány nepostupovaly v jeho případě přiměřeně ve smyslu ust. § 174a zákona. Napadené rozhodnutí tak trpí nezákonností a nesprávností, když žalovaný nesprávně vyhodnotil výpověď žalobce, ze které vyplývá, že správní vyhoštění žalobce představuje nepřiměřený zásah do jeho soukromého a rodinného života. Pokud žalovaný neshledal v rozhodnutí nalézacího správního orgánu žádné pochybení v posouzení přiměřenosti, pak dospěl k mylnému a nedostatečně podloženému závěru.
3. Žalobce má rovněž za to, že správní orgány neprokázaly, že by žalobce v období od června roku 2019 do 11. listopadu 2019 byl na území České republiky úmyslně bez povolení k zaměstnání. Nebyl nijak podložen závěr správních orgánů, že by žalobce v uvedeném období vykonával pomocné práce v provozovně společnosti Alfa Lux s.r.o., když samotná skutečnost, že se žalobce dne 11. 11. 2019 v uvedené provozovně fyzicky nacházel, toto neprokazuje.
4. Dále žalobce namítl, že žalovaný nesprávně hodnotil závažnost porušení veřejného pořádku zejména s ohledem na délku pobytu žalobce v hostitelském státě v porovnání s délkou trvání pobytu v České republice, když toto bylo spíše nedbalostního a tedy nezaviněného charakteru.

5. Žalobce je též toho názoru, že žalovaný měl citlivěji zohlednit závažnost a protiprávnost jednání žalobce a současně vazby, kterými na území České republiky disponuje.

III. Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě setrval na svých závěrech uvedených v napadeném rozhodnutí, které bylo vydáno zcela v souladu s právními předpisy, kdy protiprávní jednání žalobce je doloženo spisovým materiálem a řádně odůvodněno.
7. Pokud jde o posouzení přiměřenosti zásahu do soukromého a rodinného života žalobce, neshledal v něm žalovaný rovněž žádné pochybení. V délce pobytu žalobce na území České republiky nespatřuje natolik zásadní skutečnost, aby správní vyhoštění žalobce mohlo být považováno za nepřiměřené opatření z důvodu vazeb vybudovaných k České republice.
8. Pokud jde o žalobcem namítaný nedostatek zavinění, uvedl žalovaný, že k naplnění předmětné skutkové podstaty není nutné prokazovat zavinění. Otázku míry zavinění považuje za relevantní toliko při posuzování závažnosti protiprávního jednání.
9. Jelikož tedy žalovaný neshledal ve svém postupu a ve svých závěrech pochybení navrhl zamítnutí žaloby.

IV. Rozhodnutí bez nařízení jednání

10. Ve věci bylo rozhodnuto bez jednání, neboť žalobce k výzvě a poučení soudu podle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. nevyjádřil svůj nesouhlas s takovým projednáním věci a žalovaný naopak výslovně souhlasil s rozhodnutím bez nařízení jednání. Soud pak tedy za této situace a s ohledem na obsah správního spisu nepovažoval nařízení jednání za nezbytné.

V. Obsah správního spisu

11. Ze správního spisu soud zjistil tyto, pro řízení podstatné, skutečnosti.
12. Žalobce byl dne 11. 11. 2021 v provozovně společnosti Alfa Lux s.r.o. umístěné na adrese Křížová 1018/6, Praha 5 kontrolován hlídkou Policie ČR v rámci pobytové kontroly podle ust. § 167 odst. 1 písm. d) zákona zaměřené na kontrolu cizinců, kteří jsou na území hl. m. Prahy zaměstnání bez oprávnění k pobytu nebo povolení k zaměstnání. Vzhledem k tomu, že žalobce nepředložil žádný doklad opravňující ho k výkonu práce či jiné výdělečné činnosti na území České republiky byl podle ust. § 27 odst. 1 písm. a) zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zajištěn.
13. Dne 11. 11. 2019 bylo zahájeno správní řízení ve věci správního vyhoštění žalobce. Z protokolu o výsledku žalobce v právním postavení účastníka správního řízení sepsaného za účasti tlumočnicka jazyka ruského se podává, že žalobce sám uvedl, že pobýval v České republice někdy v roce 1999 a od té doby zde nebyl. Do České republiky začal znovu jezdit až od roku 2018 z Polska pravidelně na 2 až 3 dny na odpočinek. Po dobu pěti posledních měsíců pak jezdí nepravidelně do České republiky pracovat do společnosti Alfa Lux s.r.o. a nyní je převážně zde v České republice. Pracovní povolení zatím nemá, ale požádal o ně dne 17. 7. 2019 na Velvyslanectví České republiky ve Varšavě. Práci ve společnosti Alfa Lux s.r.o. získal proto, že se zná s majitelem společnosti, který souhlasil s tím, aby ve

společnosti pracovala a přijal jej, a to i během vyřizování potřebných dokumentů. Vykonával pomocné práce, natírání a úklid. Pracovní smlouvu uzavřenou neměl. Práci vykonával asi od června roku 2019. Peníze dostává v hotovosti a vydělá si v průměru 5.500,- Kč za měsíc. Byli domluveni, že po vyřízení pracovního povolení bude ve firmě pracovat na dobu neurčitou. Byl si vědom toho, že bez pracovního povolení nemůže vykonávat v České republice pracovní činnost. V Polsku pracoval na základě karty pobytu za účelem zaměstnání u společnosti Instalrom, kde vykonával sádkartónářské práce. Pracovní poměr skončil v říjnu 2018. Ke svým osobním poměrům uvedl žalobce, že je rozvedený a má dvě dospělé děti. Na území České republiky nemá žádné příbuzné ani se zde nenachází žádná osoba, vůči níž by měl vyživovací povinnost nebo ji měl v péči. V České republice rovněž nemá žádnou osobu, vůči níž by bylo vyhoštění žalobce nepřiměřeným zásahem do osobního nebo rodinného života. V Praze má zajištěno ubytování v bytě majitele společnosti na adrese Poděbradská 155, Praha - Holešovice. Ke svému zdravotnímu stavu žalobce uvedl, že je dobrý. Žalobce rovněž uvedl, že mu nic nebrání ve vycestování s tím, že peníze na cestu má, a do země původu se vrátí dobrovolně. Má tam byt a má se tudíž kam vrátit. Není si vědom, že by mu na Ukrajině hrozilo nějaké nebezpečí v podobě mučení trest smrti, nelidského a ponižujícího zacházení či jiného vážného nebezpečí.

14. Z protokolu o podání vysvětlení ze dne 11. 11. 2019, které podal pan Z. Ž., nar. X, bytem X, syn jednatele a jediného společnosti společnosti ALFA LUX s.r.o. zaměstnaný ve společnosti jako lakýrník, soud zjistil, že jmenovaný žalobce zná, kdy ve firmě pracuje jako lakýrník asi pět měsíců. K dotazu policie dále pan Z. Ž. (ml.) uvedl, že peníze žalobci vyplácí jeho otec, docházku žalobce nevedou a pracuje zde podle potřeb společnosti.
15. Správní orgán prvního stupně následně poté, co umožnil žalobci seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí, vyjádřit se k nim a navrhnout jejich doplnění ve smyslu ust. § 36 odst. 3 správního řádu, vydal rozhodnutí o správním vyhoštění žalobce, proti kterému se žalobce odvolal k žalovanému, který o odvolání rozhodl tak, je popsáno v bodě 1.

VI. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

16. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních námitek vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu ve smyslu ust. § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „s.ř.s.“).
17. Podle § 119 odst. 1 písm. c) bodu 1. zákona policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států, až na 3 roky, je-li cizinec na území zaměstnán bez platného oprávnění k pobytu nebo povolení k zaměstnání, ačkoli je toto povolení podmínkou výkonu zaměstnání, na území provozuje dani podléhající výdělečnou činnost bez oprávnění podle zvláštního právního předpisu nebo bez povolení k zaměstnání cizince zaměstnal nebo takové zaměstnání cizinci zprostředkoval.
18. Soud má v první řadě za prokázané, že žalobce skutečně přinejmenším od blíže neurčeného dne v měsíci červnu 2019 do dne svého zajištění, tj. do 11. 11. 2019, vykonával zaměstnání v obchodní společnosti ALFA LUX s.r.o., se sídlem Křížová 1018/6, Praha 5, IČ

62579487, ve smyslu ust. § 178b odst. 1 zákona, neboť vykonával činnost, ke které potřebuje povolení k zaměstnání podle ust. § 89 a násl. zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů. To se podává z vlastního výsledku žalobce v procesním postavení účastníka správního řízení, z protokolu o podání vysvětlení Z. Ž. (ml.), zaměstnance společnosti ALFA LUX s.r.o. a současně syna jednatele této společnosti a v neposlední řadě též ze skutečnosti, že byl žalobce při výkonu zaměstnání bez povolení k zaměstnání policií přímo přistižen. Soud tak nemůže přitakat námitce žalobce v tom směru, že mu nebyl prokázán výkon zaměstnání bez povolení v předmětném období. Nad to lze považovat za prokázané, že tak žalobce činil úmyslně, neboť si byl vědom toho, že k výkonu pracovní činnosti na území České republiky potřebuje pracovní povolení, jak uvedl při výsledku.

19. Soud nemůže dát žalobci za pravdu ani v tom, že by se správní orgán I. stupně či žalovaný dopustily vůči němu nepřiměřeného postupu. Podle ustanovení § 174a odst. 1 zákona o pobytu cizinců *správní orgán při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště. Účastník řízení je povinen v rámci řízení poskytnout ministerstvu veškeré relevantní informace potřebné k posouzení přiměřenosti vydaného rozhodnutí.* Správní orgán prvního stupně žalobci položil řadu otázek směřujících k objasnění skutečností relevantních pro objasnění projednávané věci. Jak vyplývá z protokolu o vyjádření žalobce coby účastníka správního řízení, byly mu položeny dotazy týkající se právě posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí, příkladmo lze uvést dotazy na rodinné, ekonomické, kulturní a sociální vazby na území České republiky a Evropské unie (v podrobnostech srov. kupř. bod 13). Žádná z odpovědí žalobce přitom nijak neindikuje možný nepřiměřený zásah správního vyhoštění do soukromého a rodinného života žalobce. Na tomto místě zdejšímu soudu nezbylo než výpověď žalobce a její vyznění z hlediska posouzení přiměřenosti zásahu správního vyhoštění do soukromého a rodinného života žalobce hodnotit zcela opačně než žalobce, který tedy ku škodě věci svou žalobu neobohatil o uvedení konkrétní pasáže jeho výpovědi, ze které by skutečně mohl nepřiměřený zásah napadeného rozhodnutí do jeho soukromého a rodinného života vyplývat. Správní orgán prvního stupně se důsledně a podrobně zabýval možnými dopady rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce a jeho přiměřeností zejména na str. 4 a 5 rozhodnutí nalézacího správního orgánu. Rovněž žalovanému nelze v tomto směru žádná zásadní pochybení vytknout a lze s ním souhlasit, i pokud jde o jeho hodnocení předchozího pobytu žalobce na území České republiky jako nezpůsobilého k založení nepřiměřenosti zásahu rozhodnutí o správním vyhoštění žalobce do jeho soukromého a rodinného života.
20. Soud k tomu již jen rekapituluje, že žalobci bylo uloženo správní vyhoštění nakonec v délce jednoho a půl roku, kdy maximální doba, kterou bylo možné mu uložit, činila 3 roky, což lze v zásadě považovat za obdobným případům odpovídající výměru, která byla správními orgány rovněž řádně odůvodněna. Soud v tomto směru neshledal u napadeného rozhodnutí exces a tudíž ani nezákonnost.

VII. Závěr a náklady řízení

21. Soud tedy se shora uvedených důvodů dospěl k závěru o nedůvodnosti žalobních námitek v podobě, v jaké byly žalobcem uplatněny, a žalobu proto zamítl.
22. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s., a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze, dne 13. září 2021

JUDr. Tomáš Švec, Ph.D. v.r.

samosoudce